

De vloot van Vaya

Door: Michiel Bos

Het was een vreemde gewaarwording. De stilte in de stad was opvallend. Het leek wel of de ruisende bomen en de fluitende vogels het geruststellende stadsgeruis hadden verdrongen. Koningin Vaya wist maar al te goed hoe dat kwam. Die ochtend, namelijk, waren alle schepen met vele stadsbewoners uitgevaren op weg naar het avontuur. In dit verhaal hoor je hoe dat zo gekomen is.

In het land Samfelag hier ver vandaan woonde Koningin Vaya. Het was een vruchtbaar en gelukkig land aan een natuurlijke baai aan de zee. Op de velden in het achterland werden graan, groentes en fruit geteeld. Koeien, geiten en kippen zorgden voor kaas, melk en eieren. Op zee werd door met vele schepen gevist.

In de stad vermengde de frisse zeelucht zich met de geur van de heerlijkste gerechten die door de inwoners werden gemaakt en verkocht op de markt. Iedereen leefde in weelde en voorspoed.

Koningin Vaya was nieuwsgierig van aard. Ze dacht er veel over na wat er buiten de grenzen van haar koninkrijk nog meer te vinden zou zijn. Op een dag vroeg ze haar hele vloot om uit te varen met de opdracht om schatten en verhalen te verzamelen. Schatten en verhalen van over de hele wereld en die naar het paleis van de Koningin te brengen.

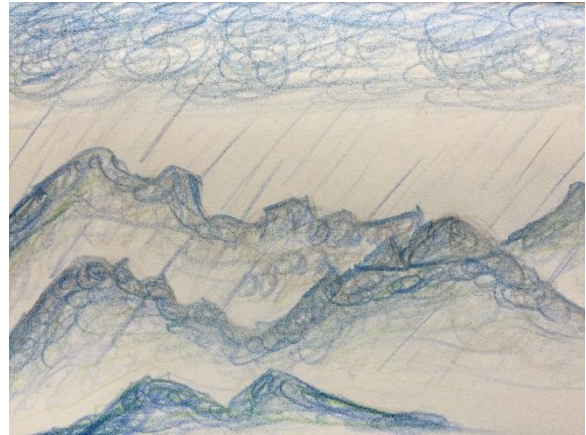
Haar onderdanen moesten beloven goed geld te betalen voor alle schatten die ze voor de Koningin zouden meenemen. Alle schepen werden voorzien van voorraden en genoeg geld om de schilderijen, exotische stoffen, kruiden, servies en andere schatten te kunnen betalen.

Het moet een indrukwekkend gezicht zijn geweest. Tientallen schepen, groot en klein voeren uit, het avontuur tegemoet. Lang voeren alle schepen samen op de wijde, kalme zee. Een frisse bries bolde de zijlen en deed de vlaggen wapperen; het beloofde een prachtige reis te worden!

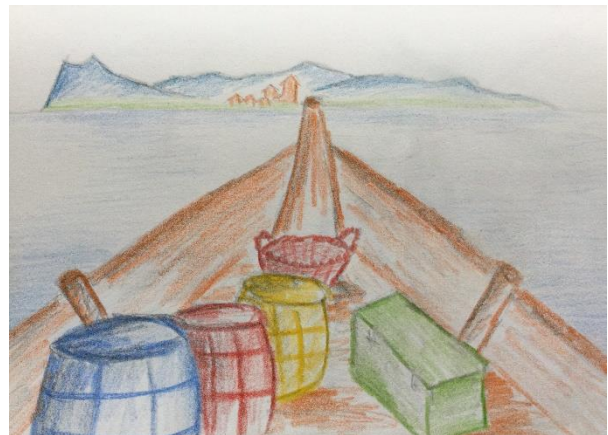
Maar toen begon het ontzettend hard te waaien, het begon zelfs te stormen. Torenhoge golven deden de schepen kraken en piepen. Alle hens aan dek! De admiraal van de vloot gaf bevelen, de bemanning werkte met man en macht, maar de wind, de regen en de golven dreef de vloot uit een.

Het geraas duurde wel anderhalve dag. Toen werd het rustig. De schepen waren elkaar uit het oog verloren. Het was nu ieder voor zich. Op het ene schip werden mensen zeeziek, op een ander schip was er geruzie en verveling. Op een van de schepen was zelfs een lek ontstaan waardoor ze dag en nacht moesten hozen en op weer een ander schip was de voorraad eten overboord geslagen waardoor de bemanning honger leed.

De bemanning op elk schip beleefde hun eigen avontuur. Sommigen slaagden er alsnog in om de opdracht van Koningin Vaya uit te voeren en vonden schatten op de eilanden die ze tegenkwamen. Het waren wel andere schatten dan ze van te voren hadden gedacht. Anderen waren al blij dat ze hun lekgeslagen schip konden repareren en veilig konden terugkeren naar de haven van Samfelag.

Op de ochtend van de dag dat de eerste schepen terug kwamen hing er een opgewonden spanning in de stad. Koningin Vaya stond met de achtergebleven bewoners op de uitkijk in de haven. Toen de eerste witte zeilen en gekleurde vlaggen aan de horizon zichtbaar werden ging er een zucht van verlichting door de haven van Samfelag.

Daar, in hun vertrouwde haven, kwamen de schepen en de bewoners van Samfelag elkaar weer tegen. Wat een feest was het om weer samen te zijn! Ze vertelden elkaar over hun belevenissen en avonturen en welke moeilijkheden ze tegen waren gekomen. De meest bijzondere voorwerpen, vruchten, dieren en kunstwerken werden uitgesteld en bewonderd.

Koningin Vaya nodigde de kapiteins van de schepen uit in haar paleis. Ze luisterde naar de verhalen en nam de schatten in dankbaarheid aan. Ze beloofde ook de kapiteins die geen schatten hadden kunnen meebrengen, maar wel vertelden over hun dappere bemanningsleden die elkaar hadden geholpen bij ziekte en nood. Ze hadden elkaar getroost en moed in gesproken, dat was zeker een beloning waard.

Het Koninkrijk van Vaya was vanaf die dag nooit meer hetzelfde. Op zee en op de eilanden in de buurt waren vriendschappen voor het leven gesloten. Ambachtslieden, wetenschappers en handelaren wisselden vaardigheden, kennis en de prachtigste handelswaar uit.

Koningin Vaya en de bewoners van Samfelag ontdekten door deze vriendschappen telkens weer nieuwe schatten, verhalen en avonturen. Ze leefden nog lang en gelukkig.